

LTK Beets

D 4

1832

Lucretia

Verhaal.

Dies regnis ille suprema fuit.
Ovidius, Factor Lib II.

1

Inleiding, by de Voorlesing
gebruikt.

Hi trit een feik - een droevig feik berisgen;
Myn cyther flake een Jonker rouwakkhoofd,
Myn de alpen ceel bring schriktooniden voot
En zal de ziel te hewering doorringen:
Myn Mize zal - mee ik loop haer niet vooruit -
Gy, volg haer ped lang onverschide paden,

En

En zoo uw hart en vank gevoel onflik,
Zijn aandacht zal haer flukker vloer over a deen.

Lucretia

I.

Sollte ich Weibens tugend kauen,
So bewegliche mi die well.
Schiller. *Ga gnaat den Eijfe-kant*
man.

De Vort van Rome, met zyn zoons en duure d kallen
Fur froyd gerukt, omringt Andeaas ypre wallen
En wischt, daar alles tot zyn scepter over gaat,
De stad ter overgaaf; - ~~hij~~ weigert - me. weifstaet
Zyn Mecht - wil 't speer van zyn' oorlogs voo de duren -
Pranet de poorten dicht en waacht op tranen muren,
Maar waagt geen eukval, wyl men lever bydraan loeft
Of 't leger op de wal wellicht en storm beproeft.
Doch neen - Farquinius wil 't bloed van zyn focrate.
Prepparen en de stad der honger overlater,
Of 't zy op 't leatst misfehien, tot wanhoop voortge
Gebraekt en machteloo, den thand' zo fier, nek
Hil buigen voor zyn jock om zins; Rome's armen
Te werpen, en zins' door zyn hand te doen bephemen.

Los blijft men wankeloot in 't leger van den Kout,
En maakt een rust, waar m'eer ziele niet meer wankeloot ^{dortt.}
Men sleet de Zwaarden op, de pylonen in den koker,
Legt schild en speer ter aard en stormhouweel en moker
Ter ruste; paviljoen en tent wort uitgepreid;
En 't leger levert zich 't gemak der Leiding d.

De Dastelheid treedt toe, en Veldheer en soldaten
Zyn door haar reidingen valending uitgeplaten;
By Vreedzaamheid en rust slijpt veld en veld
De soetheid verdryft met marsch en oorlogstaak;
Men hoort geen klygsklaowen - maar seetpokenklank
Men ziet noch zwaard noch speer - maar sleet de vry-
Geen oefning in 't geweer - geen welgephaaid gelid- ^{schaal blanke,}
Maar seetpartijen, waar m' aan volle tafels zit,
En zwelgt en zondkast aan de spysen, onbekommerd
Alsof de Legepalen alreeds de knien onlonmet.

De Kroonprins zat ten dienst met menig Legerhoofd,
In mien het vinn der jeugd, door tocht noch slyd gedooft
Maar aangewakend was - de Koningde blinkt uit de oog
In 't volgt korten, byt genot der netkattengen
Die Prachis ken vergunt, en ^{geen} Hofgebetek
Foclate, naar scheidt vinn en leve aan 't gesprek

Byzetten; de een verhaalt van de yffelyke wonde
En 't laatst gevecht behaald en hoe hy in een stonde,
En een rijk had geweld door 't zwaaien van 't zwaard,
En ander pryst de schoonste en vlygheid van 't zwaard,
Dat hem wel twintigmaal voor lyfsgewan hoedde
En slyl speer te slyt, door 't byginst dromme sproedde;
En de de luider noge rochende maten,
Bemoelt zich nimmer met die rethgeen - reew!
Hy pryst veel eer zich-zels; zyn trouw, zyn moed, zyn kunde
In menig slag getoond, waar 't lot geen zegen gunde
Indien Hy, door zyn zwaard, beleid en bloek bestaan
Niet juist by de tyds de Palm kwam hoekten aan te staan.

Nu weet Farquini's 't gesprek en andre evending
Te geven: „Londen myl zyn sijnachten naar volending
„Des klygts - in sprekt hy - „onse vrouwen even zee-
„Verlangen tot tot hoer het leger mede heer!
„En zonder zy aan ont wel zorghaan blyven denker!
„Ont altyt in haer hat deselfde lufde ghenken,
„Kemp me in haer gemoed deselfde plaats beflaan?
Nu event en ieder voor de zyne egade in te staan,
En pryst haar bovenal - verheft haar boven de andere,
En over Vrouwen denigd betwist na de Ser, elkanbere,
De slyd wort heftiger en luider vryl de vryn
Lief toont gebredt in hui hoofd en hat te zyn;

*. Altes de Kroonprins.

Hy

Hy, die Collatia zijn toenaar, dank moet weten,^x
Dy it op e. vraagt het woord: „Kooit.“ zegt hy - opgetoten!
„Mijn Vrienden, flus op reis naar Thome! nog is 't
„Hy zijn e. voor Aurora Apol te hemel wacht;
„Kooit laat hier 't ondersoek beslisse wie der vrouin
„De Denge het meest berit waavan we ons zeker home!“

Men kent zijn voorstel goed; van tafel opgestaan
Psefchijelt men 't druytig rosen vangt den nachttocht.^{zit}
aan.

II.

Och of men dage mocht beleven,
Dat iedre teedre, jonge vrouin
Niet hoefde voor haar man te beven!
Onno Luier van Haren, de Geisen
XXII. Lang.

Reeds was de reis volbracht, en 't zwetend paard ont-
stegen,

x Collatius!

4
Beraeken zij 't paleis, - geen schild wacht hondt hen tegen,
In afgemeten tred al wandellende op zijn post....
Lorgloosheid had hen reeds onttydig afgelost.

Met vrolijk feestgemaad en kotte borstcieraden
Onhangen, met een brand van Proosen mythebladen
Getooid en 't aangericht geblakerd door den glans
Der vreelde, zien zij daar de Kroonprins casten dans
Gefohasad, omringd van Maagden ^{leed en. Noct. van} en hovelingen,
En Maagden, die een dattel feestlied zingen:

Lied der Hofjonkrouwen.

1.
Hemel-schoone Kroonvrouwen!
Leeflyk als de Mengodin,
Helt met ons den feestrangin,
Kon ter dans gewolgen.
't Vrengde bloesjen teene hem wang
Hoor den blyden cytherklang,
Hoor ons feestelyk gerang,
Lie ons opgetogen.

2.
't Leven zij ons een festyn!
Alles maelt hier veel de festyn!
Laat de tintelen de myn

In den beker glorie!
Heer en cyther blinken hand;
O laat mee dan godengland,
By het daveren in den dan!
Lut mi tegen glorie!

3.

Portog riep den Prins in 't veld,
En met menig jeugdig held
Zy braaf den kryg gesield,
Forcht by Maors wapen;
Dome ging laas. Mannen kuyt,
Maad, fikom menig trog ten byd,
Telen beven ~~en~~ ^{de}
Amors ontferknagen.

4.

Lie die schoone Heeren floet
Plinkende van Priddergloed,
Feder vring van gen oed
Om mi ^{ginsten} ~~ginsten~~ dringen;
Vol van smert en lijd gekwel,
Lie him vrogliek schutkert hal-
Gyversta die lonken wet
Die om ginsten dringen.

5.

Tinkel in den Cynden nap,
Phedig Amors Meesterschap,
Godlyk Minshadellenfap!
L Hem nu tot den morgen,
Cytherst. met den maatsang in;
G. H. het seest der Rups vofst in.
Schoonheid jebelt hier en Min,
En belacht de Lorgen.

Nag rucht dat feestgeng den Veldheestrot in de boer,
Strijgt of zy den kläng der phalle cyther horen,
Mer zy onpgemerkt het hoog paleis ontloken
Om in Lucretia eene andie vrouw te sien.

Leesre fakte, Latze en spon, de schoone Gade
San Collatinus; aa haar zy de stind en la de
Met za vte wol geend, die midade in haar hand
En liet tot lynraad vromt, getakt aa de ande kant.
Zy herelt het lefelyk horfd naer 't werk om laag gebogt
En telt de daaden, want ze en vrogt ze met hae bogt.
En redonig gewaad, van ongece de vte lakt
Maan noch flake sreen noch blodentooi is geheekt,
En effe sluiv meest, mee achbloos, opgelagen,
Vetout hae luttel Lorg om bogt te behagen;

Heer.

in
Lutt
Met helder blaauwend oog waant freedt ziel met
Met Prein - e. Federheid, wechaat en lieve loek:
En teder ^{bloed} ~~luch~~ van geroegen dekt haa wangen
By 7 stem. op haa werk, meet bleek van ^{gl.} fieschtoele
Naa de ege die te aubid; haa pimper monstje ^{gl.} plont
Liek tot een fallen lach; - Lou Lik zy daa getroid
Met al 7 natuurlyk schoon der Eenvoud - onbeplyk
Voor die 7 niet velen kan, maa bove alles treflyk
Voor hen men ulle praecht e. offshik schoon ontdekt -
Tewyl haa zuver hant mit heel haa wesen sprecht:

By 7 bleeke lamplicht, in een kring, vonden haa hene
D heel de rij gefhaend van die haer bystand lene,

Volkenge zy kein taak e. Ende tyd te spullen
Door 7 moeten niet genooft, maa. he gespoond door 7 Wille;
Zy zelve staat fortyds haa over op de rij
En lyf le. Lied haa toe vi. geacht melody
Tewyl zy smaat hant mit haa handen die Lik reppa
En 7 hyle vlokkerbeir i fherig doch he fheppen.

Lied

Lied van Luereka

1.

Ja veldia, o myn, Maagdery!...
(Maar haat u 7 elken nfeer!)
Votooien my, votooien my
Dit helped voor ^{myn} ~~u~~ Meer!
Hy zenden 7 Hen; hoe diebaa zal.
Die gijft hen wesen a. 7 gemoed,
Die hen myn hefelle blyhen doek,
Maar haat u toch vooral.

2.

Maer hoordet gy geen byding nog?
(Maer regt i meer dan my;)!
Trooveve toch, hae verden toch
Of 7 wel mat de, oorlog zy?...
Ardea! thand's Ioviere had,
Een bringt ge in twyfke krimin heraad,
Egansd blijft voor dapperen bewaad.
Maer, o wat haat e dat?

Her ... 3

Eend' tuffke Luek gy bukkew ja!
Wat baat die narren dan?!
Hoe menig twastelooze ga
Wencht on haa Kieve. Man-
Gy weede! leeft men Kewlydskien
Gee tenpel in ein wal geboord,
Dat gy too menig ma weerkondt
Van gy bedroefel gerin!.....

4.

India ze, 't is dan vroeg of sp'et,
Seend de krij volbraecht,
Maar keere tot hin diebre ga,
Die naar hin weerkont praicht!
Maar ach! de myse is rochelood.
In stat sich altijd in 't gevaar,
- Goo! ho by eend gesnelweld waer
Ik was een kind des dood!

5.

Wanneer myn Liva the kederheid
Hem in verbeelding ziet

Loo

Loo als hi't heit ten aanval leidt
En 't yndos dommen weestend bledt,
En leuen acht noch bleed,
Loo des baer aa myn trons gemoed!
En 't ystlyk zwaard verheft....
Myn Maagden! o ik phat het niet
The my out denkbeeld treft!
En helle kon bevangt myn hart.
En o!... ik ghes... van smakt.

Hier onderbelen Luost en tranen haer geyange-
De droefheid, die haer treft, ontneent haer lieve wange
Dien blad der daggraad, maar o. ontseektize hoort,
Bevalligheid wort door 't Verdriet xeeft niet misthoort!
Haer handjen laat de daad, die zy gewat had gelypen
Met 't laatste troetje van haer bleekbefforven lippen,
Zy beeft haer handjen in haer ^{aanfijp} handjen van de smakt-
- Oek Loo zelfs was in phoon: de teerheid van haer hart
Spraken haer tranen, in haer zichten op 't welprekendt,
O, in den weemoed blinkt een phome xiel 't antfekenot!
Hem Gd weerkont sich in met langer, ... nee by streeft
Ter ziele in: "Hier myn lief! hier ben ik!" Zy heeleft
Op 't horen van die stem, en om by haer gedloger
Verclumpen Maagden, Laal en Alle, oor haer voge.

Ley

Zy draagt enkel op den aangebeden Man
En smakt een Hemel, die geeft Liefde fheer ken.

III.

De Koningin ziet het aan, dat fchouffpel zo ucheven,
En weet een hieuwen glued door hat en sadren frouwen;
En dwars menshand moirbaa e meteen
Gevaarlyk, blaakt Zyn boek; -- haer leest bevallykein.
Haer fhoor e blank gelaat, haer oogp. teder vankelend,
Heir blonde hairen lang haer blanke fchouderd kookhelend
En fongedwongne van alles wat by ziet
Behagen hem; haer fhem, haer taal, haer teder lied,
En de engtogenheid, die al Zyn houp verduist kent
Maar wet Zyn duft met bliucht, no ch Zyn begrepen alle
Dit alles ftreect hem e bedwelmt hem, neemt hem in
Dreuevelt ^{len't} Zyn verftand, vernestert Zyl en Yin.

Reeds breekt een fleanive ftraal de licht het
heestlyf d'omke,

De reuel kuinte ten by 't bleekens ftraagflokken,
Reeds roept de vogel die den dagdaad verkondt
De waadring kraakend mit der zupende lichteflood;
Wanneer de Mannen weer de leggetplaats gemaek;
Maar 't Princes boot vlyt avgaan de agp. liefde blake,
Haer beeldtrid zweeft hem voorde Zinnen, mylde glaed
Pa. Zyn verkeedding haer nog fhoor fchitthe waak.
, Loo zat Zyn daar; Zyn was haer troci; Zyn goltde macher
, Heir welig hair vandoon haer boeren; Zyn bedachttrae,
, Theldt Zyn haer blaken op heir ^{wet} gewestigd; haer
, Gelaat had Zulk en twee van crast e zachtheid;
, Haer beflyke oogftraal moet by ieder liefde wekker,
, Die Ze an trof; e degloed die op haer hake loep
, Prefhaande in blozen verr 't herante va. de dag!
, Heir hef outflore Zyt haer Lyffe; haer leestelling
, Was met het ftemgeluid dat ze nitbracht; hat be-
, Haer Lang, haer klaakt, e 't geen ten tevens ^{vallig} huyellen
, Foen Zyn haer Egâ rag, haer blyde welkomsgroet!
- Wanneer de fchouderind, die het vlah der Zyn ber-
Zyn golve bergenhong ten hemel opgeweid heeft,
Zyn buiken jaanploot e terngtrecht, dan nog weelt
Het water, fhouwt de kragt Zyn ademt zek mee
Zyn ook fhoor Zyn, die met een of ftraag va haer oogen
Zyn boeren zette in vinn, in aan Zyn blik othogen,

Rhyft

Blijft nog de vork, die zy ontfak in zyn gemoed
Zyn breken blaken en tenklen in zyn bloed.
Nu overweegt 't licht, geweld en flakke ftoeken
Om 't in een Eckhoeks, 't in 't zyn. Hoar her gebleden,
Te bekheilgen, on. en den op. i. Plicht. e. Frouwe. en
Otte often aan den glued die 't elken her. e. mee.
Hem noopt; "hem" zegt hy. Laet on. smoorq. 't antestk
Licht slact een God of me. e. ee. gun. ftoeg. 't her. ftoeg.
"Die dieft - ook Gahien. berwekt voor Moede. Maect
"En wort niet Frouwendengt nog ee. her. valgebractk.
Loo. ftoehende in. Luch. veld, ub. ftoehende. antweper
Hes. hond. de. ftoer. der. her. zyn. dactle. v. lan. met. lang.
Hy. geest. het. kens. waard. on. de. lende; ftoegt. her. paard.
En. in. een. ftoel. galop, ftoedt. hy. zies. Thome. waert.

IV.

[Hy] boekt en schendigt mee zyn eer. verpoken.
Vordel. gynt. va. senffel.

De Daggod ftoelde 't hoofd in 't rat der Fyberftoomen

En

En meep en laathem. blit. opt. na. ftoeg. woerd. d. Thome.
Hreeds. gun. bling. velt. der. Goo. e. de. avond. ftoehening
On. flup. de. de. top. va. zies. her. wel. ching
Met. duit. her, dat. mel. die. geheel. de. ftoet. on. hilde.

5 De Fort genaaht het hilt van die zyn ziele vervulde;
Hy haer belager, hy haer vijand, in eens bloed
4 Noodeloosheit vint ziele ftoedelt, wort als een gaste
Fort als een vriend, wort als een bloedsverwattent.
Met. gneheid, met. den. glant. der. veng. die. veng. en. veng.
- Ah! wort. ge. wat. i. draegt, mis. leide. den. g. v. v. v.
Loo. argeloo. blit. den. ftoe. men, die. de. dag
Drie. rypen. roet. zal. boer. lichten, kort. gy. 't. we. te
Hut. ftoede. tyges. an. nu. dact. id. a. g. g. g.
Gewend. ge. of. voor. de. ramp. die. nader. v. v. v.
15 Of. moegt. gy. ftoere, voor. ge. nu. ftoend. 'belev. moekt!

20 Reeds liep haer avondsint ten einde en opperen
Wort aan den Koningsloos zyn slaap, vertrek. geweren;
Lio. v. the. beftigt. met. vrede. des. Gmoeds
Haer. een. same. on. her. lichte. e. liure. ftoewlyt. haert.
Loo. ftoekt. haer. ftoone. leen. op. 't. v. lante. ftoen. luo. neder
En. dact. die. eer. baar, dact. het. hoofd, Loo. Laet, Loo. Loo.

In 7 knippen, mynert over de voorwerpen van haar Min;
 Dat heel haar hart verniet en flinkt met Zaaktheit in.
 O, Zacht slaapt Onschuld, Zacht slaapt denge en alle op
 Van weelden, ingetond en Zonde tuschenpoort;
 Een liefe felye dwom, ontspuinte de uit hetgeen
 Haar omher bereghoort, genaakt haar; - daa ve fhae,
 1 Haar ege voor haar oog, nog fhome de te voren;
 1 Een goedengland deed thandt Zyn effen voorhoofd glae,
 1 Een kieuwe gloed fprak uit Zyn oogen, en de blak
 1 Van hooft en moed trefde op Zyn wang; met eedlen
 1 Terhie of hy zich; Zyn fhand was ftrattig, eehidwekkend;
 1 Een breede laiuwe, ken de fhome flaper dekkend
 1 Prekwonde hem, hy kwam veinnuaar, uit het veld
 1 Het glie overlaan; maa, o hy lag den held,
 1 De fhae kuygman of wen Zyn Zyn diebre antdekte
 1 Zyn orgftraal, die ontsegen ftille hining wette
 1 Verzacht zich tot den gloor der liefde en Federheid
 1 En dooft e tranen, ald hy in Zyn arm haar beidte!...
 1 Zyne ooh aan de boort des diebre eehonies ftoere,
 1 Handrubben aan haar harte, hem wellust va haar loere,
 1 Ah, wie weer handt haar in die weelde - wie bedringt
 1 Haar fager, vrichtbloos is haar wortlen e ze onturingt
 1 Luy met aa d'arm, die haar de fhome lee fleyt
 franqes,

Zy

Zy tracht nae de Ege heen e transt va minvelangen,
 Preveeft en fhaede - maa vergeeft!... ee breidel knelt
 1 Haar boort, ^{haer boort}
 1 Wie of fhae nae ve yffelye geweld; ^{haer boort}
 1 En de Ege die haer wachtte, ^{haer wachtte} vertoont; en arren moede
 1 Fwink hy Zyn voorhoofd en verrecht met Zyghe woede,
 1 Fernyt hy nog een blik hem gweeft op Zyn vrodin
 1 Verysterd, dat Zyn in Zyn arm met komen wou!...
 1 Hy nie hem naer - vergeeft! - Zyne Zyn maetel gippe,
 1 E fprekt haer arm - ooh die velt Zich voor boegen
 1 Verftanblyk wrot haer boort ald door en ftrae ^{afpen} geprent.
 1 - Ze ontweakt ^{te boort beengawd} algebedend - die boort deklening zelt,
 1 Helraat! dat was geen dwom, Zy velt Zich nog bezaen
 1 Heu boeren drubben e haer armen wederhouwen,
 1 - Ee orgftraal slakt haar toe - ee lenser broedie...
 1 Zy fluit haar oog va angst.....

Zy had de Punt getiew.

Za't was Ferginnis, begunftigd oor het donker,
 Haer locht gena de d; zeef fwaefland lampg ftonker
 1 Te fneide in f ftaapfalek Zyn flikking; - o in de
 1 Het haer beft-caden had; zov de vort haer had geien
 1 Zov ald Zyn de derlag in lochte droonerye,
 1 Zyl denge e onfhued haer ^{af} het zora lagg vlgien,

Een

— Woeden, waak!

Maak die jeene eene verzuig; die, als ee. dokter, maak
E ratel tot in 't oor de. Clatthe raggelachte!

Maak 't verben! Hoede dood! 't is 't staat gy godacht.

Verstompt — Maak op, 't is tyd, wreek uul en myn,

De Dwingland jaoren 't bloed, die datle koning.

Puldendyft, Floris de Vrijole 11. bedyf.

Reeds vafmelt de Morga-scheuring
In het bloend u. lichte rood;

Raadlood xit gy daar en. twygend;

Vrouw! 't hofel ter aende mygend

E ten doffel. blik ge lagen!

Op uer fnoed inkeerde. schoot.

Wat, wat is u roem geworde,

Maer Lucretia, 't waar.

Luin fchate, uer eer ge bleuen,

Ich het mogete d'woud geveu,

't Bog waarin de vork geblaukt is

Een Lee 't mklende. Lee klaer!

Ich Quore ontflut de poorte

10

Voor den heuoverere. dag:

En zy xiet u. ree gebogen,

Londer flikkinge in uw vogen,

Ziet uw wangen 't purper misje.

En uw lippen Londer lach.

5

Van hee hongersheven' fterdplaats

Maakt u d'weve hending ga;

Zoo, inweem oed als verlore

Lage u rooit, o rooit te ooren,

En uw voorhoofd gloeit van fchaante

En gy bloot Lucretia!

10

Ploren!?! Hee de Maagd kan blazen

Die def fchoonftat ree laag viest,

Ho geresen van de fponde

Maer ze in de eerften huwlyk ftonde

Fot den rang de vrouw verheven,

Ja tot 't vrouw verheeft uer d.

15

O. Huc huppelt aist Lee boesem

Van den wellust, als zy xiet

Hoe de fchack ~~xxx~~ Morga. tobe

Den gewekten Lonne gabe

Ma' tomt hoe ze aed orouw voort leit ken

Plorend de luttend groete bedt.

20

Maer

9
Maar waar is er Linnen of wellust
Linnen of blyghap in uw harts!
Winn! maar o geslonden vrouwe!
Nichts der dwalheid, niet dan rouwe
5 Scheut u hi, wyl al uin hongraed
Al u waerde recht werd.

10
Nen de bleekheid dekt uw kaken!.....
Schone bloem waar bleef uw glaed!
Liever heeft gy 't loofd naar boven,
Maar en datle kwam uin rove
E vertradt u se 't geniet.
Onder de oppheve. oet.

15
Vraagt haar niet, verfehutte Maagden!
Wat e uin getredde deet!
Trekt haar niet tot wa hoopvlage,
Door haar haar hein schand 'te vrage
Naar de ramp die haar doet kuyne,
Naar de smat die haar verheet!

20
Ja, met afroede vlecht, de haren woest ont' hoefel
Terspreid in de gleeve aan 't vug, de ven der wang ontroopd,
Kraan die Olhe, in verwarden kranke, kumere,
In haveloos gewaad, ael moest zy de intreat vian
Een loond hae diebaa — maar wat zegge ik? ...
Zy waert meer...
Haar

10 13
Haar diepste sijnat besweek — 't is de intreat va haer eer.
O, haer myn Langton in haer diepse wa hoop schildere!
— Nu sijnat te en beeld gelyk e. zeelloos, stak. veruilde,
5 Haar bakke zick op eend; de hande die zy evoeng
Theft se op, zy geeft zick va haer zetel met en sponge
E sijnat den Hemel te verrecking utte dagen,
Maar ha oek d' aablik va de Hemel niet verdrage;
Hein hart klyst hoorbaar en haer blake gorgel zwelt,
Reeds is haer woette ziel haer tong voornitg' sneld.
10 Maar zy, met kranke onte sijnen e. in d' dte
Meg haer gesproetde bont zick zelfs met eent verlichte!
De kweeft en glevend rood haer oet bleek gelaete,
Als of en roose vlam lang in tte mire. slaat,
Het angstwek breekt haer uit, ^{al at haer ineen} ^{zooswellt zy zick sijnen}
15 Haar radie zwelle op alroep ^{deet se 't hart} ^{waer} berstte,
Haer orgen smelen; ze over sprak zick, maar de kranke
Presuyt e. maetlood klygt zy op de zetel die haer
Dan slaat zy 't orgen aend, als ion zy root mee 't keffan
Dan sijnen wa hoop, smat roch sijnende haer te treffen,
20 Dan is ze als iemand, die gewekt uit d' aen der rust,
Tengdenkt aen de doond, hem aet de plaauw beunt.
— Maar andyft zytze; sijnat haer haren; wylt
haer orgen,
Als were zy tot rug met nee en overtoeg.
E sprekt hae Maagde van... 't sijnat met schandte
25 En stormwind ging oorby, de kalumte keerde in haer;
Haar

Haar bozen hooft tot met, de stem der Wanhooft zweeger,
 "Camilla," zegt ze "zend een carbou naar het Lezer,
 4 "Hy moet myn echtverand en mijn vader hier uitvrien,
 "Ik wenschte leden met het vanden hier te zien;
 5 "Hy tom hen desering en frech hen spreed te maken!"

"Gefphedd; de trouwe gā, de gize vader raken
 het de getrouwsten van hin vrienden. Naauwlyk heeft
 Ly t'ontzen van hin stap vernomen, of hy heeft
 Door al haar leden, en de moed dien hy vergades,
 10 Digly betoone woi, bezynt in het e. aders.
 Heer is haer ziel verdoofd, haer zwakke geest vernard,
 De stout genaakt: zy zien - de schrik slaat hen on
 Thert.

15 "Beklaeglyf schouwspel! half beuntloos dat zy weder
 Als 't heeld der raadloosheid; haer ege keet haer tobe
 Maar bleek beftove van "traktant", leve Gā!
 "trien dood betrouk gy? of wat ramp Luereke?
 "Het oorkaak - gaat hy voort en vat haer had in 't spreke
 "Het oorkaak chere? deed uw wangen dis verbleken?
 "uw kend is kond als 't zwaard dat langs myn beapen
 20 "uw polsflag langzaam ... ach Melieve! wat bedraagt
 "Ge uw tong - di spreek tob! spreek, wat doet alhin
 "Het en een Frouwe gā voor haer gemaal verkelan?"

12 "Ly staat een' melder, blik in 't vande, maar zy beeft
 Heer aarsicht in haer schoot: "Ach! wearon my geteget,
 "Gy wreede! gy kent my in uw Lieve, nu Frouwe heten?!"
 "He Colletkind is inder die naekt ada. vergeten..."
 5 "Dat flinkerende zwaard - die vogflik - dat geweld
 "Dre slaaf..." "Myn diebare! ach wat leeft in haer
 "Otfheld?... wie my ontfheld... en wolfwast - ja
 "Ik zag i. schone Men... ik zag u verwinde krijger!
 "Ik Hong in uw armen... hee! de Fyger heelt my weer.
 10 "Verfchuklyk was zyn stem, "... Zy ruygt en myn
 "Myn diebre Gade! staak uw onbegrypre klafte;
 "Wat onheit laet zich door de liefde niet versakke:
 "Ik Prauweer i' by in Frouwen onbewedelde ker..."
 [Ly strijptocht op dat woord en zyn haren echtig neer -
 15 "Ik Prauweer i' by myn liefde en by de gize haren
 "uws vaderst, zeg het on, wat is in webwaren!
 "Ik ben my zeef niet! - Gyon! wat schriklyk ongewal
 "Of hee gefchied is, of welligt gebeuren zal!"

20 De gysaard spakt er by: zyn alreeloffheemre de
 "Zyn met een dubbele oek ^{vertraan} over twee oerthge
 "Dre begge. Langt de wang, door tyd en zorig gegroef
 "Maar hoort door onrust, rook door ^{verweld} fmarke
 "Zou bedwefel."

Als thands mi uit taalfeel van twee Zyn bucken quies;
My ffaat Zyn dochter aan met blinke vol van heilde,
En fachte teirheid; en hoe gelle de oot geinck;
Elk woord is voor Zyn hart en tenenit herpogeluid!

5 Zyn dorre handpalm fteunt haer hoofd: 7 kranpog
Hy tracht te fpreken, maar Zyn adin fchijnt te ftocken;
En ka hylt: 7 fchijnt dat hy geen andere woode vint.
Daer de onbefpemde kreet: "Myn Dochter! ach myn Kind!"

Die Dochter ziet ten aad, en de aad tait ve haer vade;

10 Preeczt haer - o let bloed wolt vielder voor haer

Haer boeren is bekend - haer heale gongelang;

Haer orgen hande en ee kon doorreht haer wang;

Zy mingt de hande maer - daer ftaakt de

Daer vaft Zy los - ... Let dank o Gon! haer tranen

95 Ni ha Zy fpreken - fhom door finkke andernegd;

Preegt Zy, het va haal heis jannend - maar Zy fprekt

Het niet te einde, neen! let geen zaam ftek

- En haft dat dengdraan wolt ka van gea nteent

fprekt!

Haar gade loot haer te begryft haer, ziet haer

20 En 7 reent geen vortpog weg der Feirheid van

haer hart;

OHy vergeeft haer - wat Zy onvagefelyk reket;
Zy antwoordt enkel met een dof gemimel fprekend;
De Vader, die Zyn bloed baldadig ziet oterd,
Zprekt haer van hooft, fhom zelft voor hooftloothed
veteerd....

5 Na zyxte, en nieuwe kragt fchijnt haer voor 2 bloed

En fhome blod heeft thant haer vangen en genomen;

En nieuwe gloed blintt ap haer voorhoofd, en haer

Plant al ee bliffen ftraal: Zy lefde de haer onhouf; -

10 (Zy fiddra die haer zien, en ftaa haer aa te ftaen,

7 hyn fmarf looft ylingf door de ontzetting tot bedaren,

Zy fchee en maakt boes - en Godheid, maer getegd -

Latone, die haer hooft, een felle wreakeed veegt,

Zu aef Zy ftond en fmaek, door Nichi beledegd,

15 "Myn kindra! k onder dat ge iud moeder en vade

Latone, door de hoon de fmaad die Ze onder ging,

Geheel geftrengheid, woede en verontwaardiging)

- Ja Collatnied! ja, nu eekhoets werd atthelehd,

20 "Maer o deed boeren, fhom Zyn kalute werd verwoert,

"Pleek voor de finkke ften de kabeuws bevalgd,

"De Ziel bleef zuiver, fhom ook 7 lichaam zuichte

30 "Myn intruoft Zy de Dood! - nu intruoft Zy de wreake

"Myn dood verhaethe nu wreake, nu wreake verfoet

40 "O zweer my dat nu boeft van mennerwaele blede,

"Trelaan myn Le te loen het flinkhad zwaard ontbloot.
 O, dat rook veld heeft af, rook Rykhuwong ten behoede,
 "Die my ten vel draegt, die nu eubbed ghende doot,
 "Myn Vade! myn Gemaal! bedwingze hoort uw noede,
 5 "Voor dat myn ghende 'Fall', het wraakswaard in de
 "Schon zal zal het vorken bloed op uwe degen blinken:
 "Schon zal by 'Nageflaacht' in wraakzyn e myn doot!
 "Vaartwel!... Gerechte Gyon! wat doet zy - daar ontbloot
 10 Le en doek, om aan de voet haars Egad seer te linken:
 Eest wingtze 'flanke' lyf in 'blued' - daar strekt zy
 E de adentocht vlot lee met reciteles geluid....

O Collatinus! stot zies op haer: Gyon! zyn reden
 Is laat ten a de kracht i aan zyn ziele ontglade.
 "Liorette!... Myn vrouw! hier ligt zy;... is dat bloed
 15 "Dat aan myn handen kleefte druppelt van myn oret,
 " - Ja bloed is 't... kostbaar bloed.... 't be te last
 " - 't veldde 't... 't spoode 't Ros - uw bloed oetot reede
 " 't kwam... gy waat ee lyf... Maar heen gy spraakt
 " Nee, Nee! dat was haer schein... 't de adent
 20 " Haer reede... Vermoed! - Vermoed! to dat ontbake
 " Uw zwaard versloeg haer; gy doofstaakt haer...
 kom, verwoorde

uw

"Uw euelen - Leet ge my, my Vorstenloot! voorstakt
 "Dees borst;... Myn Lieve! Dood - dood zytge e yd.
 "Gy spraakt van wraak... ja wraak! getrouwen,
 " 't e paard! de koopst waakt men 't klinkel! o
 5 " Zal ghefte voor zyn oog als Jovis blijen straf!
 " - Een blijen?... o voor kwam me ee blijen, daal,
 " De wraak der Godeu op des Prinse sijn ag voorhoofd!
 " - Nee zy 't myn eige zwaard dat ten de sje de
 " 't of doording tot zyn hant... of dat de wond die 't sja
 10 " - - - - - Als de uwe blued. novo, al de uwe
 " Nee! 't stee myn wraak roef uit; nog blijft dat
 " 't 't weenen! goede Gyon! myn tranen mocht gy
 " 't zuygt en liefhoust 't bloedig lyf e kant de kake
 15 " 't de arke doode met een kreunad zichte flake.
 " De stangre gyon aard, die zyn klagte met verstonde,
 " Helpt met zyn handen (of by 't kon) de diep wond,
 " E strougt op haer, of by 't leven nog verbeidde
 " Dat reede voor eenig wa 't verstyfde lijbaan
 " scheidde.

Haer

Maar eensklaps dringt zich uit de stromen Tweede Staat,
 Een Ma. naar voren; eedle toorn blaast zyn gemoed
 En schittert uit zyn' blik door zwarte wenkbrauwkaps
 Onschaduw; moedige cracht en felle zielstraakt
 5 Kijft heuge voorhoofd, door een kuine lok gedekt;
 't Is Pentus; statig is zyn houding e by strecht
 Met majestät zyn hand naar 'lyk uit; allen wachtte
 Oot woord, dat uit zyn mond zal oloeijen; zyn gedaente
 10 Zyn grootabe. edel als zyn wesen open baakt;
 Zyn eede is vurig, hot maar pleegtig e bedaard.
 " 'k zweer by dat eerbaar bloed, 'n' fier door u vergoten,
 " En by nu fchin die 'k als een godheid heilig acht!
 " Graak aan nu schander, aan den koning zyn loten,
 15 Graak aan heel 't vooftelyk geslacht!
 " Zoo waarlyk moog de gunst der Goden my bestralen,
 " Als de yfghheit de Graak zal op den fchedelde
 " Van die u eedloos leeft verhaakt!
 " Met blakkend zwaard, met vuur e olan zal ik hen
 20 " Myn geestkracht u ontwaakt, myn kelle ^{bestoten;} druft aan
 " Selang ontveinsde ik reeds myzelven e myn aard, -
 " Fhand's Vorsten geldt let u - beeft, liddert voor my
 " zwaard!

Hier zuygt hy: door zyn taal e eedle woedertflok
 Stent alles met keni, wat ze aanhoort; ingewoken

18 17
 Zal roept een lyant zich verstrooijen e de kind,
 Lucretha! heel Rome is even wraakgeind! -
 Het lichaam ligt ten toorn oot merktveld; de open wunde
 Gaapt yfgh; dat ze nu daad, nu ewle daad ver-
 5 Rampzalig fchander! ja - u te gedruchte straff;
 Zweet elk Romein voor ha' e steeds te Vorsten af.
 Men fluit de poorte; de eede lang gehate koning,
 Jeraet van 't burgerrecht ra fmadelyke ontthoon;
 10 Hy vliegt met zyn geslacht, 't Romanich geveest
 Verd zo, der wraak te loen, in vrouwen bloedgewest.

Slotrang.

Myn handen! Laat het valdrek zee.
 En zyt dit bloedtaarheel u fardes
 Herodes' Prindendyph.

Ik heb een feit - een aewig feit besongen!
 Myn cyther slaakte een zakkrouwshoofd;
 Myn lichtpenceel traegt fchriktoonell voort;
 Nog is myn Ziel van huiving doordrongen!

49
Een ander moog de feroce kuystrumpet
Nijfchetten, die langs Latunijfche velden!
Een ander ^{weeg} berecht o Rome, nu has he den
Fen ftyd, wann een balling zich verzet!
5 Een ander moog t veread van Brutus Loeus
Pseungen en de tader streng genaed,
Een ander t hord de Muciusjen Kioner
E Coles, die allee en heir vergoedt!
10 Een ander moog o Clelia, nu lokken
Doo vlichte met den dichterlyken hand!
Een ander zint de wonder oorlogskand,
Die t koning t loon deed mit den zadel feroek
Fenyl tyn spearden schrikken velle deedt,
15 Fot i tyn dood handhave van tyn led!....
Myn cyther zutt! en zuygt o myn gesangen!
t gewelig hat wend door in toon gefchoot!
Ligt dat ge een zucht lett mit de vortgelokt,
Een traan mit fheen dor. biggen op de wange!
20 t Breukke dan t dan alleen, myn doel,
t Ding nae gee. fchat van gwene lauwet laen,
Nee t ding alleen nae de vutpneakre t gawee,
Aen t hart - aen t hart - allee, vijd ik myn faer;
Niet aen t verftand, dat nae de kunstwet vicht,
Aen t kenig oor vewend aen Melodije ---
25 t Nee flichts aen t hart ^{brengt} vult myn Poeyje,
t Hart flichts aen t hart a toloet myn heeding dicht.

Nocht

18.
Nocht dan myn lied, dien fchone tafelangen,
Die is de traan mit weenen soog. blidht; -
t t myn geroeg; - het zwaert volneeldack zucht.
Myn cyther zutt, en zuygt o myn gesangen!

1842 -

Handwritten text at the top of the left page, including a date and possibly a name.

Main body of handwritten text on the left page, consisting of several lines of cursive script.

